

březen 2021

Zprávy z partnerské Reálné školy v Obertraublingu Rozhovor s panem Berndem Namislo, zástupcem ředitelky

Jak řešíte covid u vás ve školách? Každá škola musí vytvořit a provádět vlastní hygienický koncept pro studenty, učitele a další zaměstnance. Hlavními body jsou: vzdálenost (1,5 m), nošení roušky, desinfekce rukou při vstupu do školní budovy nebo do místnosti. Od Vánoc většina žáků nenavštěvuje školu, jsou vyučováni distančně. Jen třídy, které mají závěrečné zkoušky v létě, mají dovoleno chodit do školy. Distanční výuka je povinná i pro ně, učíme dvě třídy z naší školy ve školní tělocvičně. Vláda plánuje testování studentů a učitelů, ale ještě tyto návrhy nebyly dokončeny a vneseny do praxe. **Máte online hodiny? Pokud ano, kolik hodin mají žáci denně?** Naše výuka probíhá v platformě Microsoft Teams, kterou předneslo ministerstvo školství. Většina učitelů využívá videokonference MS Teams, studenti mají 4-6 hodin online denně. **Je plán pro návrat do školy v tomto školním roce?** Záměr je začít školu nejdříve s polovinou studentů 12. dubna s tím, že studenti budou testováni (stejně tak učitelé) dvakrát týdně. Bohužel, současná situace vypadá tak, že budeme v distanční výuce dále pokračovat, jelikož číslo

nakažených stoupá, a politici hovoří dokonce o omezení. Nyní nejsem optimista, že se žáci do školy brzy vrátí do škol. **Přál byste si nějaké změny a zlepšení v online výuce pro žáky a učitele?** Online výuka se studenty funguje u těch studentů, kteří jsou motivovaní, organizovaní (a to i díky podpoře rodičů), technicky vybavení a technicky schopní. Nefunguje to tam, kde studenti tráví velké množství času při online hrách během noci, pak jsou unavení, nestahují si domácí práce, neúčastní se důležité online výuky. Jako negativní vnímám u učitelů nedostatek osobního přístupu ke studentům (osobní podpora stejně jako monitorování jejich konkrétní práce při plnění úkolů). Pokud zjistíme, že někteří studenti nevstupují do výuky tak, jak je třeba, zveme si je do školy, analyzujeme společně problémy a hledáme řešení. **Kolik dnů jste strávili ve škole v tomto školním roce?** Studenti od pátého do devátého ročníku 55 dní, studenti desátého ročníku 100 dní. **Chtěli by se učitelé a žáci vrátit do školy? Kdo víc?** Žáci, kteří se do školy vrátili a s nimiž jsem mluvil, jsou velmi šťastní, že jsou ve škole zpět. Dokonce i přestože jsou z omezení – rozestupy mezi žáky a výuka s rouškou - to není taková zábava. Většina učitelů preferuje návrat do školy, ale jsou tam i jiní, kteří se bojí nemoci a nákazy, protože jsou starší nebo jsou fyzicky hendikepováni. **A co známky? Je to rozdíl? Píšete online testy?** Nepíšeme online testy, ale studenti získávají šanci přispět například žákovskou knížku? **Nebo píšou učitelé známky databázi na známky pro žáky a je pro učitele které mají všichni učitelé. Zadávají údaje o plnění v online výuce. Pokud zjistíme, že student prací více úkolů v současné době (když to srovnáte s množstvím úkolů stejně, ale pokud tam nejsou studenty. Kolik času stráví učitelé s přípravami kreativní? Učitelé se hodně zdokonalují, zvláště digitální knihy, jiní užívají kamery a připravují a používají speciální programy – digitální geometrii. Zkušenější učitelé sdílí své znalosti s dalšími času než přípravami na běžnou výuku. Přemýšlejí výuce používat. (Týnka Málková, 8.B)**

nějaké známky z ústního projevu jsou možné, s prezentacemi nebo eseji. **Máte online jen do svých sešitů? Máme centrální digitální povinné jí používat. Máme ale i jiné nástroje, domácích úkolů, docházce a nepřítomnosti neplní, můžeme rychle reagovat. Mají žáci s normálním školním rokem)?** Obecně je to psané testy, musíme připravit práci pro na on-line výuku? **Jak se připravují? Jsou v online výuce. Někteří užívají OneNote a další pracovní listy. Někteří jsou kreativnější než jiní v matematice, soutěže ve čtení, padlety... kolegy. Většina učitelů tráví přípravami více o nových aktivitách, které mohou v online**

SENÁT

Senát Horní sněmovna – jednání 12. 4. 2021 (online)

Přítomni: Zuzana Sýkorová, 6.A, Tereza Vesecá, 6.B, Lada Hessová, 7.A, Martin Škarda, 7.B, Josef Zlka, 7.C, Tomáš Hora, 8.B, Daniel Drlle, 8.C, Julie Švarcová, 9.B, Miroslav Faiřr, 9.C, Mgr. Jaroslav Šedivý, Mgr. Jana Kocandová, Mgr. Jan Hajšman (jako host)

Nepřítomni zástupci tříd: 6.C, 8.A, 9.A.

Program:

- 1. Rozhýbejme školu** – v březnu děti uběhly **4436.08 km**, a s učitelé **5325.28 km**; 1. místo - **Anna Šmidová, 9.B**, (2489 přepočtených bodů); 2. místo - **Simona Mašková, 7.B**, (682 p. b.); 3. místo - **Hana Kučerová, 7.B**, (418 p. b.); Vítězům v rámci ročníku (vždy prvním třem) budou předány poukázky do Decathlonu. Od 15. 4. do 15. 5. 2021 můžeme v soutěži pokračovat, změnou je, že se soutěž mění ze soutěže jednotlivců na soutěž tříd. Tři nejlepší třídy budou odměněny poukázku na 1.000 a 2x 500 Kč. Mění se také bodové ohodnocení a prostředky: místo běžek bude **koloběžka** za 3 body; pak zůstává: kolo za 1 bod, běh za 5 b., brusle za 4 b. a chůze za 2 b.
- 2. Resty Nankinga** - napsala nám sociální pracovnice z Ugandy, že děkují za podporu, ale že Resty školu nedokončila, protože otěhotněla. Tento rok je adopce dítěte již ukončena, ale příští rok 2022 bude možnost adoptovat nové dítě.
- 3. Aréna:** na školní zahradě byla dokončena velká nádrž na dešťovou vodu a byla osazena pumpa; minulý týden 4 senátoři zasadili a zalili sloupovou sakuru na školním pozemku

Další setkání: **3. 5. 2021 ve 14.00 hod. online.**

Zapsala: Lada Hessová, 7.A

Rozhýbejme školu

V březnu se na druhém stupni ZŠ Dobřany konala výzva školního Senátu „Rozhýbejme školu“. Cílem bylo nasbírat co nejvíce bodů za „ušlé“ nebo ujeté kilometry. Za každý kilometr v různých sportech získal sportovec 1 - 5 bodů. Nejvíce získala žákyně z 9. ročníku Anna Šmidová s 2.489 přepočtenými body. Výherci z každého ročníku získali poukázku do Decathlonu v hodnotě 100 Kč. Nejvíce se zúčastnilo dětí ze 6. ročníku -26 ze 70. Celkově jsme nachodili, naběhali, najezdili na kolech, bruslích, lyžích či koloběžkách i s učitelé 5.325,28 kilometrů. Z vlastní zkušenosti mohu říct, že to bylo příjemné zpestření distanční výuky.

Terka Vesecá, žákyně třídy 6.B

Poslední dopisy z Ugandy – ukončení adopce na dálku

Z oficiální školní zprávy:

V průběhu lockdown prázdnin upřednostnila Resty Nankinga zůstat s přítelem, kterého si chce vzít a který bydlí daleko. Když se školy znovu otevřely, nevrátila se zpět na studia. Věříme, že se vrátí zpět a že naše snahy nebyly zbytečné. Je však šťastná a vděčná za vaši podporu, která jí umožnila dosáhnout takové úrovně. Bůh vám žehnej.

Resty byla příjemcem od okamžiku, kdy byla registrována. Získala certifikáty z prvního stupně a běžné školy, které jsou celostátně uznávány. Opustila program v době, když byla v posledním ročníku, ve kterém měla ukončit vzdělání. Avšak získala dovednosti, které může využít v budoucím

životě, aby získala práci a vydělala si tak peníze. Dostávala vánoční dárky, účastnila se vzdělávacích cest, které byly organizovány tímto projektem, a dostávala léky, kdykoli byla nemocná. ...

Z dopisu sociální pracovnice:

Milý Jaroslave,

děkuji vám, že bylo možné podporovat vzdělávání Resty, aby se z ní stala rozumná a reprezentativní osoba ve společnosti. Děkuji mockrát za poplatky a školné, které jste Resty dávali. Její rodina si toho moc váží. Jsem Juliet Nabbarja – sociální pracovnice, která měla Resty na starost.

Píšu, abych vás informovala, že Resty nebyla schopna studia dokončit, protože otěhotněla a začala nový život se svým přítelem.

Děkujeme mockrát, že jste Resty umožnili dosáhnout dobré úrovně vzdělání. Cokoli se naučila, to jí pomůže v budoucnu – např. dovednosti v oblasti kadeřnictví, v oboru, ve kterém byla tolik specializována. Umí dělat tolik vlasových stylů.

Také děkuji za každoroční dary a léky, které užívala, když byla v nemocnici.

Děkuji. Bůh s vámi.

S pozdravem

Juliet Nabbarja

můj cíl je, aby mě ta atletika bavila a naplňovala. Také jsem ráda, že mi atletika umožnila studium v Americe, kam budu po maturitě nastupovat, a že jsem mohla poznat super lidi. (Není to o tom, co bych chtěla dosáhnout, ale spíše o tom, co se mi díky té atletice otevřelo.) **Jak vnímáš, když teď nejsou moc závody?** Tak mě se tohle týkalo v sezóně 2020 venku, kdy se nám zrušilo mistrovství světa juniorů a posunula se olympiáda, zrušilo nebo posunulo mistrovství Evropy mužů a žen, které mělo být v Paříži. Nesla jsem to celkem těžce, přece jenom člověk chce závodit, chce se poprat s těmi ostatními, chce vidět jaké by měl výkony a chce se i zlepšovat, což jsem nemohla, ale prostě je taková doba, jaká je, a musela jsem se s tím nějak vyrovnat. Na druhou stranu jsem se dostala 2x na Diamantovou ligu, odkud

Automobilový závodník z Dobřan Zdeněk Diviš

Kdo vás přivedl k automobilovému sportu? Měl jste nějaký vzor v rodině? Zájem o auta u mě už od útlého věku budoval otec. On sám se od devadesátých let věnuje opravám všelijakých aut a já mu od malička koukal pod ruce. A asi právě díky tomu jsou pro mě auta prakticky prioritním zájmem. Ovšem nejsem si vědom toho, že by někdo z rodiny v minulosti závodil. Nápad postavit závodní auto byl tehdy naprosto spontánní a příznám se, že jsem nepočítal s tím, že by to „doma prošlo“. Ovšem lidové řečeno na první dobrou kupodivu táta neodporoval a všechno se to tak nějak rozjelo. **V kolika letech jste začal závodit?** Jakékoliv sportovní disciplíně se většina úspěšných sportovců zpravidla věnuje již od předškolního věku. Mně trvalo přeci jen o něco déle, než jsem konečně objevil něco, co mě neskutečně baví a naplňuje. Auto (tehdy ryze sériové) jsme koupili na podzim 2011 a první ostrý start byl v létě 2012. A to mi bylo „už“ 25 let. **Je složité stát se automobilovým závodníkem? Je to asi i dost drahý koníček.** Tohle je hrozně relativní. Těžko jednoznačně říct, jak moc je složité se někým nebo něčím stát. Snad se na mě nebudou kamarádi závodníci zlobit, ale dokážu si představit mnoho jiných koníčků, které vzhledem ke své náročnosti vyžadují mnohem více píle a tréninku. Ovšem odpovídám pouze na to, jak je složité se závodníkem stát. Jak dlouho u toho člověk vydrží, to už je kapitola jiná a tam už hraje velkou roli odhodlání, chuť se ponaučit z chyb a bezesporu i ta finanční stránka věci. **Jakým autem závodíte? Cecilkou (smích).** Ne, teď vážně – je to upravená Škoda Felicia. **Jaké závody jezdíte? Soutěžíte v zahraničí?** Zde se můžeme volně vrátit k otázce, jak složité je se stát závodníkem. Každý má určité možnosti, ať už finanční nebo osobní. Jelikož nemůžeme závodění stavět do absolutního popředí v životě na úkor dalších běžných záležitostí pro život potřebných, nezvolili jsme cestu velkých šampionátů, profitechiky a nekonečného cestování po republice nebo snad i Evropě. Vybrali jsme si pro nás nejdosudnější pohár v západních Čechách, a to pohár al Chodský čakan, který se jezdí v Domažlicích. A disciplína – jedná se o rallycross. **Čeho byste chtěli v tomto sportu dosáhnout? Vyzní to zvláště, ale nic mě nenapadá.** V prostředí, v jakém jsme to auto skládali a s možnostmi, které se nám v tomto ohledu nabízely, jsme již teď mnohonásobně předčili své cíle. Ano, asi bych měl říct, že bych chtěl někdy dosáhnout nejvyšší příčky v divizi v celkovém hodnocení sezóny. Ale jsme nohama na zemi a chtít porážet auta, která jsou technicky na úplně jiné úrovni, by byl alibismus. Víme, na co to auto má, a opravdu nevycházíme z údivu, jak plnohodnotně dokážeme těm vyspělejším autům konkurovat. Nechci se chvástat, ale myslím si, že ze tří kompletních sezón být pokaždé celkové druhý v divizi je poměrně slušný výsledek na auto, které se stavělo na kolena v garáži. **Kolik závodů jste vyhrál? Pokud se nepletu, tak tři. Jezdíte sám nebo máte spolujezdce?** V rallycrossu závodí vždy pouze řidič. A příznám se, že bych neměl dobrý pocit, kdybych sebou ještě někoho vozil a byl za něj plnohodnotně zodpovědný. **Máte často při závodění poruchy? Právě s tím jsou úzce spjaty naše úspěchy.** Dosahujeme jich právě díky vytrvalosti a bezporuchovosti auta. Je až neuvěřitelné, co to auto vydrží a co všechno si nechá líbit. Doufám, že to tímto nezakříknou, ale ne, žádné fatálnější poruchy jsme zatím nezaznamenali. Jen teď zmíním náš předřazený první motor, za který jsme si vlastní nedůsledností a tehdy nedostatečným hlídáním provozních údajů (teplota a tlak) možná mohli sami. **Měl jste při závodění nějakou vážnou nehodu?**

Rallycross je kontaktní disciplína. Občas se o sebe „opřeme“. Ale vážné nehody se nám zatím (a doufám, že se na tom nic nezmění) vyhýbají. Ovšem na střeše už jsem jednou byl, nicméně to bylo spíše takové ustlání si. Auto se následně obrátilo zpět na kola, odtáhlo do depa, kde jsme zkontrolovali, zda neutrpěly žádné nosné komponenty a pohonná jednotka a ten den jsme dokonce ve finále vybojovali druhé místo. **Jaký jste řidič v běžném provozu? Jezdíte předpisově nebo nehledáte rychlost a platíte pokuty?** Za sebe si myslím, že nejsem „špatný“ řidič. V běžném provozu se minimálně snažím jezdit disciplinovaně. Neuznávám za volantem rebelské jednání. Všichni víme, kolik škody a cizího neštěstí tito lidé na silnicích dokážou napáchat. **Nadáváte za volantem pomalým řidičům?** Nejsem si toho vědom. Přejde mi vhodnější pomalého řidiče jednoduše předjet než ho ohrožovat najžděním, troubením nebo dalšími formami podobného nevhodného jednání. **Pamatujete si na své první závody?** Pamatuji. Na to se zapomenout nedá. Přijeli jsme do neznámého prostředí mezi závodní auta s „vykuchanou“ felicií, která dokonce nebyla ani nijak válečně pomalovaná. Naopak kvůli časové tísní jsme pouze vybrusili a přetřeli základní barvou orezlá místa, takže celé auto bylo strakaté jako pravá vesnická kráva – proto Cecilka. Nikdo netušil, jak to auto pojede a zda závodní zacházení vydrží. Vydrželo. Domů jsme odjížděli pátí. **Co vás čeká**

jsem si odnesla neskutečně moc zkušeností. Na závody v hale v roce 2021 jsem nešla, takže to mě nijak neovlivnilo. Teď uvidím, jak to bude se závody v roce 2021 venku. Já doufám, že už to bude tak nějak relativně dobré a že budeme moc už normálně závodit. **Téměř každý sportovec má před startem nějaký rituál, jak jsi na tom ty?** Měla jsem hodně rituálů, ale teď se snažím spíše víc věřit v sebe, než v nějaké své talismany a rituály. Jediné, co před závodem dělám, je to, že poslouchám nějaké pomalé písničky, a když se rozsvičuji, tak si do sluchátek pouštím nějaké více rytmické, rychlé písničky, třeba nějaký rap. **Děkuji za příjemný rozhovor, ať se ti daří.** (Anna Umnerová, 8.B)

v nadcházející sezóně?

Nezávisle na tom, co nám právě probíhající vládní opatření dovolí, máme o našem působení v závodním světě jasno. Z rodinných důvodů dáváme počínaje letoškem Cecilce volno a závodní rukavice pomyslně většinu na pár let na hřebík. Nicméně netvrdíme, že končíme definitivně. Neradi děláme ukvapené závěry, ale odhadujeme, že do čtyř, maximálně pěti let bychom se velice rádi na trať aktivně vrátili. **Máte nějakého závodníka jako vzor?** To si ani nemyslím. Uznávám naprosto každého, kdo se svému koníčku věnuje naplno, ať už je to automobilový závodník nebo šachista. Nemá smysl dělat cokoliv napůl. Takže vlastně ano, vzor mám. Vzorem pro mě jsou všichni ti výše zmínění zapálení jedinci. **Co vás na závodění nejvíce baví? Adrenalin?** Chuť soupeřit? To je vlastně dost těžká otázka. Na jednu stranu obavy z toho, že se na závodech pokazí technika a my budeme muset trávit nekonečné dny a noci opravami na úkor „běžného“ života, mě osobně nemálo sužuje. Ale jestli je to štěstí, osud nebo odměna za naše odhodlání a snahu, tak ještě jednou zopakuji, že se nám větší technické problémy zatím vyhýbají a auto tedy jen udržujeme, eventuelně vylepšujeme. Právě o to víc mě „to všechno“ kolem závodění baví tak nějak globálně. Spíš ale zmíním, na co se vždy nejvíce těším. Je to skvělá parta a spousta nezapomenutelných zážitků s kamarády, se kterými máme společný zájem a vždy je s nimi na závoděch skvělá zábava. **Co byste poradil nám teenagerům, kteří bychom chtěli s tímto sportem začít?**

Motorsport je obecně velkou zátěží na peněženku, protože náklady mnohonásobně převyšují zisky. To je asi jediný aspekt, se kterým se musí počítat. Ale tím nechci nikoho odrazovat. Konkrétně podnik, kterého se již pár let účastním já, se dá (tedy dle mého názoru) relativně pohodlně „živit“, aniž člověk musí mít nějaké astronomické příjmy nebo byl vázaný na menší či větší sponzorské „injekce“. Tedy alespoň my jsme sponzora nikdy neměli. Příznávám, že nějaký ten zlaťák stojí ten začátek, kdy se auto staví. Ale pro amatérské podmínky, ve kterých se pohybujeme my, ani to není nic likvidačního. Když se rozhlédnu kolem sebe, tak lidé utrácí spousty peněz za aktivity, které jim udělají radost na pár chvil. Ovšem investice do závodění je pro člověka, který CHCE závodit, dlouhodobá a ve výsledku k nezaplacení. Takže k těm radám – pokud chcete začít závodit, prostě začněte! Je to pouze a jen o odhodlání. Využijí této poslední otázky k tomu, abych eventuálně zájemce o tento typ volnočasové aktivity nalákal i tím, že v případě jejich zájmu můžou nahlédnout na náš profil „PD Racing team“ na facebooku (za každou návštěvu budeme nesmírně rádi), nebo se nebráním i bližší konverzaci přes můj osobní profil. Rád pomohu. Je mi velkou ctí, že jsem se mohl podílet na tomto rozhovoru a lichoť mi, že to naše „kroucení volantem“ nenaplňuje jen nás závodníky, ale v určité míře dokáže zaujmout i širší veřejnost. (Dominik Silovský, 8.B)

KDYŽ JSOU TŘÍDY PRAZDNÉ

Ve třídě bylo už dlouho ticho, pomůcky na výtvarnou výchovu se šly podívat, co se děje. Tempery pomalovaly lavice. Vyběhly rozzuřené tepláky a honily je po třídě. A lepidla polepila židle, aby se děti přilepily a už nikdy neodešly!

Majda 2. C

Třída na mě čeká, až se tam budu učit a vrátí se tam všechny děti. Moje lavice na mě čeká, až budu dělat s paní učitelkou a spolužáky matematiku, češtinu, prvouku a čtení. Už se tam moc těším.

Klárka 2. C

Má výtvarka určitě maluje, nebo vyrábí. A křída píše na tabuli. A houba maže. Také knihy vyprávějí různé pohádky všem ostatním. Jednou za čas přijde paní uklízečka a všechno to tam uklidí.

Adam 2. C

Prázdná třída čeká, až se naplní dětmi. Ted' je tam moc smutno. Tabule asi pláče, protože nikdo na ni nepíše a čeká, až budeme s paní učitelkou dělat různé úkoly.

Eliška 2. C

Když je třída prázdná, dějí se divné věci. Židle spolu dělají závody, stoly jim fandí, okna dělají jupí, jupí! Když skončí závod, židle se uklidí, okna se zavřou. Ráno je, jak kdyby se nic nestalo.

Matyáš 2. C

Byla jedna prázdná třída, u tabule pláče křída, židle smutné, že jsou samy, protože jsou žáci pryč... Přála bych si brzy najít k normálnímu světu klíč!

Majda 2. C

Každý večer ožívají věci z výtvarky, voskovky, pastelky, modelíny a různé věci na stole. Potom spolu vyrábějí, modelují, stříhají a malují, protože se jim po tom moc stýská. A hlavně se jim stýská po dětech i po paní učitelce, asistentce. Přemýšlejí, kdy se zase společně uvidí. K ránu vždy kouzlo zmizí a věci se vrátí zpět do boxu.

Miša 2. C

Majda 2. C

KDYŽ TŘÍDY JEŠTĚ NEBYLY PRAZDNÉ

Vycházka 2. B

Sestry Hana 3. B a Miša 5. B hrály a natáčely videa do hudební soutěže.

Ve 2. A četli knihu Šimon a štěňátko Bára a kreslili k ní obrázky.

Miša 2. A

VYZNÁNÍ

Nejkrásnější úsměv máš, nevtípkuju, vždyt' mě znáš. Štěstím já jsem bez sebe, když se směješ vesele. Jako klaun tu ted'ka blbnu, s radostí se k Tobě vrhnu.

Kuba 3.A

CO DĚLÁ 1. C

Dnes jsme se s maminkou učili jezdit na kolečkových bruslích. Foukal silný vítr.

Charlotta 1. C

Měl jsem narozeniny. Už je mi osm let. Dostal jsem řasokouli, Malého prince a masožravku. V pátek byla oslava.

Šimon 1. C

OMLUVA

Omlouváme se Báře Šmúlové ze 3. B. V lednovém čísle byla otištěna její básnička Voda, kterou jsme mylně prisoudili spolužačce Haně.

Šimon 1. C

VÍTÁNÍ JARA

Vytvořila jsem jarní koláč z věcí, která jsem měla k dispozici. Vyrobita jsem také mozaiky z korálků a dva náramky. S maminkou jsme upekly linecké kytičky. Moc mě to všechno bavilo a určitě se k tvoření budu vracet.

Katka 5. B

Amča 5. B

Luky T. 5. B

Terka 5. B

Martin 5. B

Majda 2. C

Ondra Š. 5. B

JARO 2021

Letošní první jarní den, nebyl moc jaru podoben.

Už aby svítilo sluníčko a venku bylo teplíčko.

Chtěl bych už zpět ty časy kdy se daly stříhat vlasy, kdy se nemuseli nosit roušky a děti chodily na kroužky.

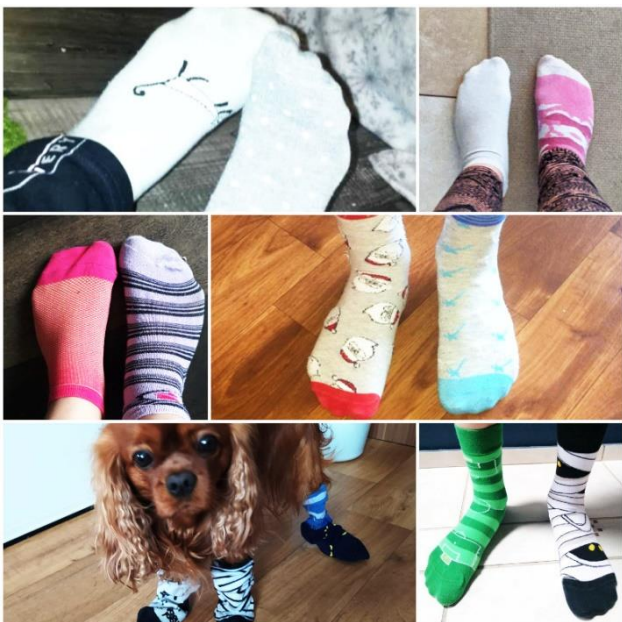
Snad si brzy dojedeme na fotbálek a v rohliku si dáme párek.

S kamarády chci si venku hrát bez všech těch zákazů, co nařizuje stát.

Lukáš B. 5. B

PONOŽKOVÁ VÝZVA

Třída 4. A z naší základní školy se zapojila do "ponožkové výzvy" pro podporu lidí s Downovým syndromem, která se konala dne 21. 3. Třída tak projevila sympatie lidem s touto genetickou poruchou.

Kačka 5. B

NOVÉ PŘÍSLOVÍ

Kačka 5. B

Co na srdci, to na Facebooku.

PERLIČKY ON-LINE

- Jaká řeka dala jméno Polabské nížině: „Polabí“
- Co je "zítra" (slovní druh): „Zítra je středa.“
- Co je „ů“? „Samohláska měkká.“ ??? „Tak tedy tvrdá.“
- Do you like school? Yes, I don't.
- Lední medvěd anglicky: Snow „Bír“.

Kde se vzalo auto?

Aut. Každý je známe a používáme téměř každý den. V tomto článku bych vám rád prozradil alespoň něco z jejich historie. Nebudu ale psát sáhodlouhý text o historii aut, protože to by unudilo vás i mě. Proto jsem se rozhodl vybrat několik kategorií a do nich historii aut rozdělit. První automobil vůbec vyrobil v 18. století francouzský konstruktér Nicolas Joseph Cugnot. Jeho stroj byl původně určen pro přepravu děl pro armádu. Automobil fungoval na principu parního motoru umístěném vpředu, který poháněl jedno přední kolo (vozidlo mělo tři kola). Údajně měl tento člověk také první autonehodu na světě. Když převáděl svůj vynález, naboural s ním do zdi, kterou však probořil a jel dál. Další kategorií je první automobil se spalovacím motorem. Ten údajně sestrojil německý automobilový konstruktér Carl Benz v roce 1886. Automobil vypadá podobně jako kočár, jenže má tři kola a chybí mu koně. Čtyřtákní motor byl uložen v zadní části vozidla, a poháněna byla tedy zadní kola. Vozidlo se řídilo klikou otáčející předním kolem. Spotřeba činila 10 litrů paliva na 100 km. Zajímavostí je, že vozidlo mělo jen jednu rychlost a nemělo zpátečku. Dnes jsou velmi populární elektromobily. Ale asi vás překvapí, že první elektromobil byl vyvinut o 50 let dříve než automobil se spalovacím motorem. První elektromobil sestrojil v roce 1835 holandský profesor Sibrandus Stratingh. S vozem Le Jamais Content (*volně přeloženo Stále nespokojený*) byl jako první na světě roku 1899 překonán rychlostní rekord 100 km/h. Tento automobil ve tvaru torpéda řídil Belgičan Camille Jenatton. Jako další kategorií jsem vybral první pásovou výrobní linku automobilů. Tu jako první používala firma Ford Motor Company amerického konstruktéra Henryho Forda. Ten chtěl zpřístupnit automobily i chudším lidem a povedlo se mu to. Díky němu si auto mohl dovést skoro každý. Jeho nejslavnějším výrobkem byl Ford model T, zvaný také Plechová Líza. V roce 1927 vyrobila společnost 15 000 000 kusů modelu T a ovládala tak 50 % amerického automobilového trhu. To jsou podle mě ty nejdůležitější momenty automobilové historie. Je jich samozřejmě mnohem více, ale to bychom tu seděli mnohem déle. (Adam Bardoun, 9.C)

koncepty se nedostaly do sériové výroby.

„Mark my word: A combination airplane and motorcar is coming. You may smile, but it will come.“ (Henry Ford, 1940) Létající auta jsou koncept tak složitý a komplikovaný, že aby se dal denně používat, tak by bylo zapotřebí roky vyvíjení a práce - to by nebylo takový problém. Aby mohl člověk používat létající auto, musel by mít letecký průkaz. Takový letecký průkaz, aby vyhovoval létajícímu autu, stojí kolem 220.000 Kč. Další takový problém je samotná cena létajícího auta. Dnes si létající auto můžete koupit za 34.000 000 Kč, takže pokud budete mít peníze na letecký průkaz, tak nejspíše už vůbec nebudete mít peníze na samotné auto. Proto létající auta nikdy nebudou budoucností, teda do té doby, kdy budou takhle drahá.

O tom, v čem budeme jezdit za 20 let, můžeme jen diskutovat. Vzhledem k tomu, jak si lidé mysleli, že v dnešním roce budeme už kolonizovat Mars, jezdit na výlety na Měsíc a bydlet pod oceánem, bych do budoucnosti nedával tak moc velké naděje. Zkrátka vše bude jako dnes, jenže nějaké drobnosti se jistě změní. Podle mě se značka Tesla bude snažit o plně funkční samořídící auto. K tomuto nápadu se připojí i jiné značky aut a myslím si, že ten nápad se podaří realizovat v běžném provozu. Takže v příštích letech můžeme očekávat samořídící auta, která nás dokážou dostat kamkoliv bez toho, abychom se dotkli volantu. Jako další se budou více prodávat a vyrábět elektromobily a začnou pomalu vytlačovat auta se spalovacími motory pryč z trhu. V autech bude převládat robotika a umělá inteligence. V rámci umělé inteligence můžeme očekávat nějakého osobního asistenta, který nám bude pomáhat v nastavování navigace, spouštění hudby nebo k prostému povídání. Nevyvracuji, že v budoucnosti nebudou auta na jiný druh paliva, než je nafta nebo elektrická energie. Je možné, že se skutečně bude používat voda, vzduch nebo cokoli jiného, ale nic použitelného nebylo doposud vynalezeno.

Aut v budoucnosti mohou být jakákoliv, jenže nemůžeme nikdy s jistotou říct, jaká budou. Nezbyvá nám nic jiného než snít... (Filip Čížek, 9.C)

Vymoženosti automobilů

Zatímco před třiceti lety jsme jako nadstandard považovali autorádio, dnes je zde spousta skvělých vymožeností a asistenčních systémů, které si rozhodně každý řidič rád do svého auta přidá. Proto jsem sestavil 8 nejlepších vymožeností do aut, které většina z nás ráda využije.

Autopilot: asi nejlepší vymoženost všech dob. Nejenže zahrnuje spoustu dalších asistenčních systémů, ale vozidlo je schopné samo řídit a v případě potřeby i zastavit na krajnici a přivolat pomoc.

Asistent hlídání mrtvého úhlu: mrtvý úhel je velmi nebezpečný obzvlášť při řízení. Nejedna autohavárie se vinou mrtvého úhlu stala a myslím si, že je lepší si připlatit 20 tisíc za asistenta než pak platit a řešit nehodu.

Asistent rozpoznávání dopravních značek: občas se může stát, že někdo přehlédne dopravní značení a tento asistent značku přečte a případnou chybu hned nahlásí.

Samočinné parkování: ne každý z nás umí dobře zaparkovat anebo je líný parkovat, a proto je zde tento asistent, který nám s tím pomůže, a dnes jde dokonce pořídít i do starších a luxusnějších vozidel do 150 tisíc.

Vedení v jízdním pruhu: může se stát, že nevidíme správně na jízdní pruhu a můžeme tak způsobit autohavárii. Například u Nového divadla v Plzni řidiči často přejedou nevědomky do vedlejšího pruhu a omezí v něm jiné auto.

Emergency braking: hlavně ve větších městech se stává, že někdo vběhne před auto, nebo auto vjede do křižovatky, aniž se řidič rozhlédl. Takovému incidentu může zabránit právě tato aplikace.

Trailer asist: parkování s přívěsem za autem je velmi složité a spousta řidičů i přes několikaletou praxi nedokáže s vozíkem zaparkovat. Tento asistent je proto pro ně velkou pomocí.

Propojení s telefonem: dnes si jednoduše spárujete telefon s autem a vaše oblíbené aplikace (např. sociální sítě) se tak zobrazí na vaší chytré obrazovce a jdou ovládat lépe, a hlavně řidič nedostane pokutu za telefonování či obyčejné používání telefonu při jízdě. (Vojta Kleisner, 8.B)

Kosmetika u aut

Každý z nás zná rčení „Šaty dělají člověka“. U aut to platí také. Ať už jde o zevnějšek auta, tak i interiér, dívat se každý den na znečištěné auto, nebo ho každý týden mýt se spoustě z nás nemusí líbit. A přesně proto je zde nanokosmetika.

Hlavní význam nanokosmetiky je ten, aby perfektně vyčistila veškerou špínu, ale zároveň i ochránila vyčištěný stav. Většinou se prodává v celých sadách, u kterých je veškeré potřebné vybavení a člověk tak nemusí investovat další peníze zbytečně za různé hadříky atd. S aplikací přípravků si hravě poradí každý z nás, ale je důležité přečíst si poctivě návod, protože pak nanokosmetika může mít úplně opačný význam. Doba ochrany závisí od druhu a kvality výrobku, ale obvykle vydrží 12 měsíců.

Proto si myslím, že jednou za rok bychom si všichni mohli udělat čas i na naše automobilové miláčky a dopřát jim správnou péči, za kterou nám budou velice vděční, a při prodeji aut se to příjemně odrazí na ceně. (Vojta Kleisner, 8.B)

Auta a lidi, které to netankuje...

Znáte ten pocit, když se třeba váš táta a bratr baví o autech (u nás se to moc často neděje), a vy nemáte čím přispět do debaty? Asi máte jinou otázku, než zda mám já čím přispět (kdyby to někoho zajímalo, nikdy nepřispívám). Pokud se chcete zapojit do rozhovoru o autech, neznáte je, chcete mluvit, ale nechcete se ztrapnit, mluvíte třeba o tom, proč vlastně auta potřebujeme. Vždyť jsou úplně zbytečná. Tohle je společlivé téma, když chcete naštvat milovníka aut. 😊 Ale proto tenhle článek nepíšu. Píšu ho proto, abyste věděli, jak se chovat, když auta nesnášíte, nebo vám je to téma úplně ukradené.

Jsou lidi, kteří auta milují, jsou lidi, které toto téma nebaví, a jsou lidi, kteří nad tímto tématem protáčí oči v sloup. To poslední je můj případ. Abych se zabavila, zatímco probíhá vášnivá debata, myslím na něco jiného... třeba na knihy. Nebo na to, co budu dělat další den. Pokud budete v nějaké prodejně aut, a někdo z vašich blízkých si ho bude právě kupovat, stačí jen přikyvovat, usmívat se, nebo nic nedělat. To samé platí i pro debaty... Doufám, že se z mých rad poučíte, a místo takového přetvářování si jednodušeji auta zamilujete. 😊 (Šárka Bardounová, 6.A.)

Raději vlakem

Přemýšleli jste někdy o tom, zda je vůbec zapotřebí auto? Já ano. Jsou chvíle, kdy bychom se bez auta bez problémů obešli, ale v našem životě jsou i takové situace, ve kterých je automobil nepostradatelným pomocníkem. Když nad tím tak přemýšlím, napadají mě případy, kde bychom auto nepotřebovali. Jedním z nich je například cestování. Já osobně mám velmi ráda cestování vlakem, přijde mi to mnohem zábavnější a zajímavější než cesta autem nebo autobusem. Je pravda, že vlak jede jenom tam, kde má koleje, a na rozdíl od auta vás neodveze úplně na místo, kde byste chtěli být, a musíte si nějaký kus cesty dojet nebo případně dojet autobusem. Ale myslím si, že chození je zdravé, a proto chůze člověku spíše prospěje, než aby někomu uškodila. Dále mě napadá nakupování. Znáám spoustu lidí, co jedou do obchodu autem, i když chtějí koupit jen nějaké maličkosti. A nemyslete si, není to kvůli tomu, že by to k obchodu měli daleko. Zajisté, že když jedeme na velký nákup, tak jedeme autem, protože právě velký nákup bychom asi nést v rukou nechtěli. Samozřejmě auto je potřebné, život bez něj by si jen málokdo dokázal představit v situacích, jako je cesta do nemocnice. Když si například zlomíte nohu nebo si ošklivě natlučete, čím se dostanete do nemocnice? Jasně, autem. Ať už je to auto vašich rodičů nebo sanitka, už je zapotřebí auto. Když si to vezmu kolem a kolem, za mě je auto ve většině případů méně potřebné než více, i přes to si myslím, že je dobře, že bylo auto vynalezeno. (Anna Umnerová, 8.B)

Vozy slavných osobností

Přemýšleli jste někdy o tom, v jakých autech se vozí slavní? Jezdí auty jako my? Elon Musk je zakladatelem Tesly a jeho první vozem se stalo BMW 320 z roku 1978, které si pořídil jako 23letý v roce 1994. Sám si BMW opravil a vlastnil ho dva roky. Po něm si pořídil Jaguára. Lewis Hamilton je jedním z nejlepších jezdců F1, je vlastníkem hned několika vozů McLaren P1, Ferrari LaFerrari, nebo Mercedesu 300SV. Hamilton patří mezi vrcholné sběratele a jeho prvním vozem se stal Mini Cooper. David Beckham je velmi slavný fotbalista. Od svého spoluhráče Ryana Giggse si pořídil ojetý Ford Escort druhé generace. Mimo jiné je ambasadorem značky vozů Jaguar. Rowan Atkinson, známý britský komik Mr.Bean, je velkým milovníkem aut. Už ve svých dvanácti letech mu jeho matka darovala pick-upa Morris Minor. Jinak je vlastníkem vozů Bentley Birkin Mulsanne, Mercedesu 500E nebo Hondy NSX. Leoš Mareš je český moderátor a zpěvák. Známý je také svou vášní pro drahé značky aut, mezi ně patří Audi a Audi R8. Jeho posledním vozem se stalo SUV Rolls-Royce Cullian, který vlastní i slavný fotbalista Cristiano

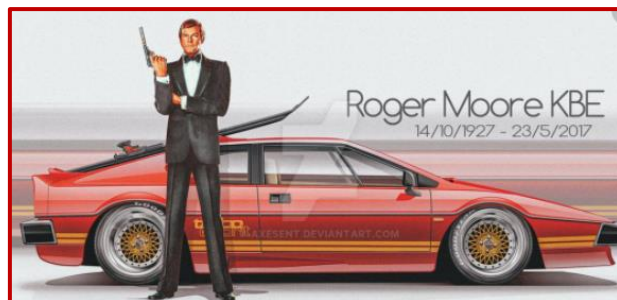
Ronaldo. Jeho vůz je úplně stejný, jen jediným rozdílem jsou opěrky hlavy ve voze, kde má Leoš potisk svých koncertů, díky kterým si na vůz vydělal. Jednu dobu jezdil i v trabantu, šlo však o sázku, že umí jezdit i v obyčejném voze. Karel Gott, český zpěvák, herec, a hlavně několikanásobný zlatý slavík byl milovníkem luxusních aut, a hlavně nových aut. Jedním z prvních vozů mladého Karla byl ojetý Opel Kapitán zakoupený v Německu, ale bohužel s ním nedojel ani domů, a tak si koupil úplně nový vůz Saab 96 V4, což byl jeden z nejdražších vozů 60. let. Tak to zůstalo navždy, už nikdy si nekoupil ojetý vůz. Když se mu zdálo, že má starý vůz, tak si koupil nový. Jeho další auto bylo Alfa Romeo GTV 2000, Porsche 911, Carrera 3,2 G50. A potom skončil u značky Mercedes: Mercedes-Benz 190.2.3 16i a potom větší Mercedesy třídy S. (Andrejka Sýkorová, 6.C)

Auta agenta s povolením zabíjet

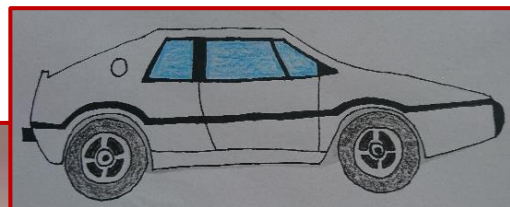
James Bond neboli Agent 007, toho zná asi každý. Stejně jako se v roli agenta britské tajné služby vystřídal mnoho herců, zrovna tak agent střídal svá auta. Skoro každé auto, se kterým James Bond plnil misi, upravil Q, jejich vynálezce. Například auta uměla střílet rakety, rozlévat olej nebo třeba fungovat jako ponorka. Mám tady i jedno vozidlo, které nebylo auto, ale to až později.

První je auto, které Bond ukradl z výlohy a ve filmu hrálo dost významnou roli. Je to AMC Hornet X, které se objevilo ve filmu Muž se zlatou zbraní. Bond ho ukradl ve výloze v Bangkoku, když naháněl muže se zlatou zbraní. S autem přeskočil řeku a udělal u toho vývrtek. Tato scéna se doopravdy natáčela, jelikož dříve nebyla taková technologie jako dnes. Aby bylo možné tento skok provést, museli sedadla posunout doprostřed vozu, aby byl vyvážený.

Druhé je auto, které vylepšil Q. Jde o BMW Z8. Auto mělo raketový systém a dálkové ovládání. Auto bylo ve filmu Jeden svět nestačí. Auto bylo bohužel rozříznuto vejíl.

Třetí je Ford Mustang Mach 1 z filmu Diamanty jsou věčné. S tímto autem Bond ujížděl policií v Las Vegas a projel úzkou uličkou po dvou kolech. Scéna byla točena na dvou místech.

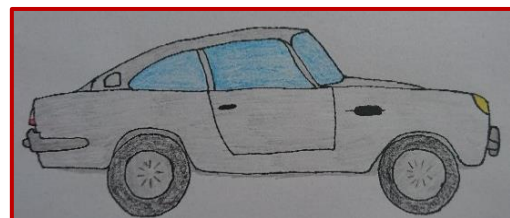

objevilo ve filmu Jen pro tvé oči. Tímto autem musel Bond ujet pronásledovatelům, jelikož jeho služební auto explodovalo. Jelikož nebylo rychlé, mělo výhodu, že nikdo nečekal, že by Bond jel tímto.

Pátý je Lotus Esprit, který vybavil Q. Auto bylo ve filmu Špion, který mě miloval. Auto mělo skvělé jízdní vlastnosti, a hlavně se dokázalo změnit v ponorku, což Bondovi zachránilo život, ale auto špatně těsnilo. (Bylo to testováno i v Top Gearu.)

Tak teď je tady vozidlo, o kterém jsem se zmínil již na začátku. Jde o tank T-55, který byl ve filmu Zlaté oko neboli Golden Eye. Jedná se o ruský tank, se kterým Bond potřeboval zneškodnit nepřítele. Tank byl sice pomalý, ale měl skvělé dělo a silný pancíř, takže byl Bond takřka nezastavitelný.

Sedmý je Aston Martin Vanquish, který taktéž vylepšil Q. Auto se objevilo ve filmu Dnes neumírej. Velkou výhodou auta byla jeho obrovská rychlost, a hlavně dokázalo

být neviditelné a bylo taky na dálkové ovládní, čehož Bond využil.

A teď mé nejoblíbenější auto Jamese Bonda. Jedná se o Aston Martin DB5 a je i ikonou bondovek. Auto se objevilo v sedmi bondovkách a objeví se i v nejnovejší bondovce No time to die neboli Není čas zemřít. Auto umělo měnit poznávací značky, mělo kulometry, umělo prořezávat kola a vystřelovat sedadla s nezvanými hosty. Toto auto Bonda nikdy neklamalo, ale naposledy z něj zbyl jen volant. (Ondra Davídek, 8.B – text a obrázky)

Driving school 2020

Driving school 2020 je nejnovější verze autoškoly od Ovílexu. Po třileté pauze se společnost Ovílex rozhodla, že po dlouhém čekání vydá novou verzi této hry. Oproti přechozím verzím je zde výrazně lepší grafika, výběr map či výběr a propracovanost aut. Můžeme se tak těšit většímu a lepšímu zážitku ze hry. Tato hra funguje na principu autoškoly, avšak podmínky pro úspěšné složení zkoušek jsou rozdílné podle zemí. Nemusíme zde vyplňovat žádné testy na znalost značky nebo pravidla silničního provozu, avšak jejich znalost je zde při chuti dosažení co nejvíce bodů nutná. Hra je někdy i o trpělivosti a přísloví „Kdo si počká, ten se dočká“ zde platí opravdu dvojnásobně. Já hru hraji velmi rád a těším se již na další verzi této hry. (Vojta Kleisner, 8.B)

Zkrátka jako Smrtka

Představte si svět bez nemocí, válek, bolesti... a Smrti. To byste chtěli? Tam byste chtěli žít? Ne, nechtěli. Věřte mi. Anebo víte co? Přečtete si knihy Smrtka a Nimbus a možná mě pochopíte. Kniha Smrtka vypráví o tak „dokonalém“ světě. Myslíte si, že se tam lidé nemusí ničeho bát, ale můj názor je takový, že se právě bojí mnohem více než my. Sice nemohou zemřít na nemoc, při nehodě či ve válce, ale někdo musí hlídat zalidněnost planety. Tento úkol připadá cechu Smrtek. V tomto světě Smrt přichází mnohem rychleji než u nás a také bez varování. Teď vás ale seznámím se Smrtkami... Smrtky jsou speciálně vycvičení lidé, kteří mají za úkol kosit své spoluobčany. Kosí staré, mladé, hezké, ošklivé a ani na rasu či postavení ve společnosti neberou ohled. Jednoho večera přijde Ctihodný Smrtka Faraday domů k dívce Citře a oznámí jí, že byla vybrána jako nový učedník. Něco podobného se stane i chlapci Rowanovi. Jenže je tu takové pravidlo. Jedna Smrtka nemůže mít dva učedníky. Jak si s tím Faraday poradí, zjistíte sami.

Tuto úžasnou postapokalyptickou knihu napsal Neal Shusterman a myslím, že na ni může být pyšný. Doporučila bych ji silnějším povahám, a hlavně dětem starším alespoň třinácti let. (Sárka Bardounová, 6.A.)

Co je to 5G síť?

Každý někdy telefonujeme, posíláme smsky nebo používáme internet. Aby se daný signál dostal tam, kam potřebujeme, tak se musí přenést mobilní sítí. Taková mobilní síť je i 5G síť, neboli pátá generace bezdrátových systémů.

5G síť je oproti 4G síti až 10x rychlejší, a proto jsou prodlevy v posílání dat téměř nulové. To je díky frekvenci elektromagnetického signálu, která dosahuje až 30 GHz, narozdíl od 4G sítě, která dosahuje frekvence 3,5 GHz. Protože má 5G síť takto vysokou frekvenci, tak nezvládne příliš velké vzdálenosti. Proto se musí pro 5G postavit co nejvíce slabších telekomunikačních věží než například pro 4G, pro které stačí několik vysoce výkonných věží. 5G síť totiž dokáže zablokovat i obyčejná stěna, avšak to platí pouze, pokud 5G dosáhne nejvyšší frekvence, což není vždy pravidlem. Pokud totiž 5G nemá tolik telekomunikačních věží, tak může dosahovat pouze frekvence jako klasická 4G síť.

5G síť by měla být plně v provozu v České republice už v roce 2021, ale frekvence nebude dosahovat 30 Ghz. Předpokládá se, že by síť mohla mít rychlost podobnou jako 4G, avšak ve velkých městech bude rychlost vyšší. (Filip Čížek, 9.C)

Podlavičník - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává **Základní škola Dobřany, příspěvková organizace**, tř. 1. máje 618, 334 41, tel. 602 658 066, e-mail: jpfs@email.cz. **Redakce: redakční kroužek pod vedením Mgr. Michaely Hlaváčové:** 6.A: Šárka Bardounová, 7.B: Martin Škarda, Simona Šmídová, 8.B: Ondřej Davídek, Filip Hančík, Vojtěch Kleisner, Dominik Silovský, Matěj Sýkora, Kristýna Málková, Marie Tomášková, Anna Umnerová; 9.A: Jan Eckhardt; 9.C: Adam Bardoun, Filip Čížek.

Koordinátorka příspěvatelů z 1. stupně: Mgr. Alena Formánková. E-Podlavičník - internetová verze na www.zsdobransy.cz: Mgr. Jana Fialová. Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková. Časopis tiskne a sponzorsky podporuje: Prima Press s.r.o., Borská 44, 316 00 Plzeň. Časopis č.7/20/21 předán k tisku 19. 4. 2021. **Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní lístky a inzeráty předávejte redaktorům časopisu.**